

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/1/2022
Identifikačné číslo spisu:	9520100324
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:9520100324.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Beáty Javorkovej, v trestnej veci obžalovaného G. G. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom 18. apríla 2023 v Bratislave, o odvolaní obžalovaného G. G. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 12. novembra 2021, sp. zn. BB-5T/23/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného G. G. sa zamietá.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 12. novembra 2021, sp. zn. BB-5T/23/2020, bol obžalovaný G. G. uznaný za vinného v bode 1) rozsudku zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2) rozsudku z prečinu prechovávanía extrémistických materiálov podľa § 422c Trestného zákona v znení platnom do 31. júla 2019, na tom skutkovom základe, že

1) dňa 18. júna 2017 v čase okolo 07.30 hod. prišla na perón hlavnej železničnej stanici v Dolnom Kubíne skupina piatich až šiestich mužov vo veku približne od 20 do 30 rokov, medzi ktorými boli osoby, z ktorých niektoré mali obuté tzv. „kanady“, niektoré oblečené tzv. „maskáče“ a dvaja mali vyholené hlavy, pričom následne G. G. z vyššie uvedenej skupiny mužov pristúpil k tam na lavici sediacemu A. N. N., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom N. L., chytil ho rukami pod krkom za košeľu, potiahol prudko k sebe, následkom čoho N. N. spadol z lavice na zem, kde ho následne G. G. tri alebo štyrikrát kopol do ľavej časti hlavy, po čom sa N. N. postavil a pokúsil sa z miesta utiecť preskočením ponad zábradlie perónu, kde však zakopal a spadol na zem vedľa koľajníc, kde za ním následne skočil G. G. a začal ho opätovne kopat' do hlavy, a to najprv do ľavej časti a potom aj do pravej časti, spolu asi

tak päť alebo šesťkrát a následne potom ako G. G. spadol na zem sa N. N. podarilo z miesta utiecť po kofajniciach smerom k predajni F. a vyhľadať lekárske ošetrovanie, pričom počas celého tohto útoku zvyšní muži opakovane kričali na adresu poškodeného a obžalovaného slová v znení „zajeb ho“ a „zajeb ho cigána!“, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému N. N. tržnú zmliaždenú ranu tvaru polmesiaca, veľkosti 8 cm, na hlave v spánkovej oblasti s odhalením lebečnej kosti v mieste poranenia, tržnú zmliaždenú ranu na ľavej ušnici, s devastáciou chrupavky a úplným oddelením hornej časti ušnice od tváre pomliaždenie ľavého predlaktia a odierky pravého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 21 dní,

2) od nezisteného času až do dňa 5. októbra 2017 minimálne v byte na adrese G. XXX/X v N. L. prechovával

- mikinu s kapucňou modrej farby s tmavo-modrými rukávmi vpredú s nápisom „H8 MACHINE, Hardcore is our life, REVOLUTION“ a vzadu s nápisom „PRIDE IS OUR WAY TO SURVIVE, H8machine“
- biele tričko s nápisom na prednej strane „Sport Macht Frei“ a troma holohlavými postavičkami, ktoré majú na sebe čísla 14, 18 a 8 a vzadu s nápisom „SPORT MACHT FREI, 2 ročník, 8:8“
- obrázok na papieri formátu A4, na ktorom sú tri holohlavé postavičky v čiernych trenírkach a bielymi tričkami, na ktorých sú čísla 14, 18 a 8,
- kovovú pracku, na ktorej je nápis „VERNÍ SEBE, SVORNE NAPRED“, uprostred ktorej je znázornený dvojité rovnoramenný kríž,
- zvukové súbory vo formáte MP3 obsahujúce nahrávky pesničiek slovenských a zahraničných neonacistických hudobných skupín ako Batallon de Castigo, Before the war, Beowulf, Biely odpor, Bound for Glory, Buldok, Conflict 88, Division Germania, Front 18, Justicia, Krátky proces, M8L8TH, NS Band, Revolvers, Rýchly nápor, S.A.D, Skrewdriver, Territory, Útok Válašská liga, Vlajka, video súbor vo formáte 3GPP s názvom „I.S.D.“ obsahujúci videoklip piesne s názvom „Vrať se...“ od českej neonastickej hudobnej skupiny Útok, odkazujúci na osoby Rudolfa Hessa a Iana Stuarta Donaldsona, video súbor vo formáte MP4 s názvom „13012456_1682353982030821_288234802_n“ obsahujúci nacistickú propagandistickú pieseň z čias 2. svetovej vojny s názvom „Bomben auf England“ (Bomby na Anglicko) a video súbor vo formáte MP4 s názvom „13307534_280230358991454_1647769034_n“ obsahujúci nacistickú propagandistickú pieseň z čias 2. svetovej vojny s názvom „Von Finnland bis zumSchwarzen Meer“ (od Fínska po Čierne more), ktoré sa nachádzali v mobilnom telefóne zn. Nokia 6303 classic, IMEI: 358256033079662, na pamäťovej karte SanDisk 2 GB micro a v tablete zn. LENOVO TB3-850M- IMEI: 860998032625372.

Za to mu Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd uložil aj trest prepadnutia vecí, a to

- mobilného telefónu zn. NOKIA 6303 classic, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, na pamäťovej karte SanDisk 2GB micro,
- tablet zn. LENOVO TB3-850M, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX
- mikinu s kapucňou modrej farby s tmavomodrými rukávmi vpredú s nápisom „H8 MACHINE, Hardcore is our life, REVOLUTION“ a vzadu s nápisom „PRIDE IS OUR WAY TO SURVIVE, H8machine“
- biele tričko s nápisom na prednej strane „Sport Macht Frei“ a troma holohlavými postavičkami, ktoré majú na sebe čísla 14, 18 a 8 a vzadu s nápisom „SPORT MACHT FREI, 2. ročník, 8:8“,
- obrázok na papieri formátu A4, na ktorom sú tri holohlavé postavičky v čiernych trenírkach a bielymi tričkami, na ktorých sú čísla 14, 18 a 8,
- kovovú pracku, na ktorej je nápis VERNÍ SEBE, SVORNE NAPRED“, uprostred ktorej je znázornený

dvojitý rovnoramenný kríž.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému G. G., nar. XX. O. XXXX, uložil aj povinnosť nahradiť poškodeným N. N. škodu v sume 1.003,20 eur a DÔVERE zdravotnej poisťovni, a.s., 851 01 Bratislava, Einsteinova 2506/1986, škodu v sume 214,98 eur.

V odôvodnení rozsudku Špecializovaný trestný súd uviedol, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 2) prijal vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, na základe čoho dokazovanie vo vzťahu k vine k uvedenému skutku nevykonával. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) Špecializovaný trestný súd uviedol, že obhajoba obžalovaného G. G. bola vyvrátená výpoveďou poškodeného N. N.. Obhajobu obžalovaného potvrdzovala svedkyňa E. D., ktorej výpoveď Špecializovaný trestný súd vyhodnotil ako účelovú výlučne v prospech obžalovaného za účelom zbavenia jeho trestnej zodpovednosti. Svedkyňa E. D. bola blízkou priateľkou obžalovaného, s ktorým v tom období trávila voľný čas na jeho chalupe. Pravidelne sa navštevovali, obžalovaný trávil svoj voľný čas v jej spoločnosti a s jej deťmi. Špecializovaný trestný súd k tomu uviedol, že je prirodzené, že svedkyňa vypovedala v prospech obžalovaného, aj keď medzi nimi v čase rozhodovania súdu nebol žiaden vzťah. Špecializovaný trestný súd poukázal aj na to, že svedkyňa vypovedala prvýkrát o udalostiach, ktoré sa mali stať v júni 2017 až na hlavnom pojednávaní, v priebehu prípravného konania obžalovaný svedkyňu nenavrhol vypočuť a orgány činné v trestnom konaní nemali možnosť vedieť o existencii tejto svedkyne. Podľa Špecializovaného trestného súdu si svedkyňa po viac ako štyroch rokoch od skutku nemohla objektívne pamätať, čo presne sa dialo v deň skutku 18. júna 2017, na časy príchodu a odchodu obžalovaného k nej domov a na oblečenie, ktoré mal obžalovaný v ten deň oblečené.

Vina obžalovaného bola podľa Špecializovaného trestného súdu preukázaná výpoveďou poškodeného N. N. a nepriamo aj výpoveďou svedka N. L., ktorý bezprostredne po skutku zaslal poškodenému dve fotografie na jeho mobilný telefón, na ktorých však nebola fotografia obžalovaného, ale dve fotografie svedka T. s tým, že ten kto ho napadol by mal byť obžalovaný G. G.. Poškodený obžalovaného predtým nepoznal. Pred vykonaním rekognície teda nevidel fotografiu obžalovaného. Obhajoba namietala tento dôkaz s poukazom na jeho nezákonnosť, pretože neboli splnené podmienky uvedené v § 126 ods. 1 Trestného poriadku. Z obsahu zápisnice o vykonaní rekognície pritom vyplýva, že poškodený pred samotným predložením fotografií neopísal osobu, ktorú mal opoznať, pretože tento úkon bol vykonaný bezprostredne po výsluchu poškodeného, v rámci ktorého opísal osobu, ktorá ho mala napadnúť. Z tohto pohľadu je podľa Špecializovaného trestného súdu nadbytočné, aby opätovne v priebehu niekoľkých minút poškodený opisoval osobu útočníka, keď túto osobu popísal už vo svojej predchádzajúcej výpovedi. Aj napriek tomu, že obžalovaného predtým nepoznal, poškodený ho označil opakovane ako osobu, ktorá ho napadla. Špecializovaný trestný súd uveril tvrdeniam poškodeného o tom, akým spôsobom bol fyzicky napadnutý, aké zranenia mu boli spôsobené 18. júna 2017 v čase okolo 07.30 hod. na železničnej stanici v Dolnom Kubíne. Poškodený N.K. N. na hlavnom pojednávaní obžalovaného ako osobu, ktorá ho napadla neopoznal. Obžalovaného však opoznal na rekognícii na fotografiách, ktoré mu boli predložené v rámci prípravného konania v dvoch fotoalbumoch 4. augusta 2017. Na hlavnom pojednávaní po opätovnom predložení fotoalbumov poškodenému tento opätovne opoznal osobu obžalovaného ako tú osobu, ktorá ho napadla. Teda poškodený aj po uplynutí viac ako štyroch rokov od vykonania rekognície na základe fotografií opätovne obžalovaného G. G. opoznal. To, že poškodený neopoznal obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ale po predložení fotografií ho opoznal, mohlo byť podľa Špecializovaného trestného súdu spôsobené tým, že od skutku uplynula doba štyroch rokov, obžalovaný mohol zmeniť svoju vizáž, oblečenie, strih vlasov do takej miery, že po uplynutí štyroch rokov od skutku ho poškodený skutočne nemusel spoznať. Keď však poškodenému boli predložené fotografie obžalovaného spolu s inými fotografiami náhodných osôb, poškodený opätovne opoznal aktuálnu tvár obžalovaného v čase, kedy malo ku skutku dôjsť. Poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal spontánne v takom rozsahu ako v rámci prípravného konania. Špecializovaný trestný súd preto uveril tvrdeniam poškodeného, že obžalovaný G. G. bol tou osobou, ktorá ho v

spoločnosti ďalších piatich až šiestich mužov U., chytila ho rukami pod košeľu a po páde na zem opakovane kopala do oblasti hlavy. Následkom útoku obžalovaného došlo k tržným zraneniam tváre poškodeného v oblasti hlavy a pomliaždeniu ľavého predlaktia s dobou práceneschopnosti 21 dní. Útok obžalovaného bol vedený na oblasť hlavy poškodeného, pričom z charakteru poranení vyplýva, že útok bol vedený s veľkou dávkou agresivity a úderov, resp. kopancov, ktorých bolo viac. Zranenia a ich charakter nasvedčujú tomu, ako ich opisoval poškodený a ako sú opísané aj v lekárskejších správach. Mozog bol otrasený početnými údermi a je len možné konštatovať, že zhodou okolností nedošlo k ďalším závažným poraneniam vo vnútri lebky a mozgu. Obžalovaný svojou účasťou na bití poškodeného podľa Špecializovaného trestného súdu zodpovedá za celý následok spoločného konania bez ohľadu na to, akým spôsobom sa na skutku podieľal. S poukazom na jeho osobu, prostredie, okruh osôb, medzi ktorými sa pohyboval, ako aj s poukazom na samotné priznanie sa obžalovaného v súvislosti s prechovávaním extrémistických materiálov, ktoré boli u neho nájdené pri domovej prehliadke, Špecializovaný trestný súd konštatoval, že jeho motívom bola nenávisť voči poškodenému ako príslušníkovi etnickej skupiny Rómov. Obžalovaný verbálne poškodeného nenapadol, konkludentným spôsobom na neho zaútočil bez príčiny, podporovaný pokrikmi zvyšných mužov, ktorí boli prítomní pri útoku slovami v znení „zajeb ho“, „zajeb ho cigáňa“. Jeho konanie bolo teda podľa Špecializovaného trestného súdu motivované nenávisťou k rómskemu etniku.

II.

Odvolaie

a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný G. G. ihneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zahlásené odvolanie dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Vánča písomným podaním z 10. mája 2022, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 13. apríla 2023, v ktorom odkázal na záverečnú reč prednesenú obhajcom, pričom s argumentmi uvedenými v tejto záverečnej reči sa podľa neho Špecializovaný trestný súd nevysporiadal, resp. nesprávne a nedostatočne ich posúdil. Poukázal najmä na nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť vykonanej rekognície, pričom za scestný považuje tiež argument, že poškodený obžalovaného nemohol spoznať, pretože sa zmenil. Poškodený pritom vo svojich výpovediach opakovane uvádzal, že útočník bol nižšej postavy, cca. 175cm, pričom samotný odvolací súd si podľa jeho názoru môže urobiť živý dojem, akej postavy je obžalovaný. Doplnil k tomu, že svedok A. T. je osobou nižšej postavy.

Svedok A. T. vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom 2. marca 2018 okrem iného uviedol, že o incidente mu povedal kamarát G. G. a že tam mal údajne byť, ale on sa v čase skutku akurát vracal z Nemecka a cestoval s kolegom A. E. domov. Kamarát G. G. s priateľkou a niekoľkomesačnou dcérou ho stretli v nedeľu, keď odchádzal z domu do Nemecka, prišiel pre neho kolega E. a kamarátovi G. a jeho priateľke povedal, že tam nemohol byť, pretože vtedy cestoval z Nemecka. Svedok T.F. tiež uviedol, že v stredu po tom, čo bol mesiac v Nemecku, ho na zastávke autobusu v L. zbadali dvaja Cigáni, ktorí keď ho zbadali, prišli k nemu a povedali mu, že má prúser, lebo zbíl ich kamaráta. Vo svojej výpovedi 7. júna 2018 svedok A. T. okrem iného uviedol, že o bitke sa dozvedel po 3 alebo 4 dňoch, keď si šiel von zapáliť cigaretu a okolo šiel G. G. s manželkou a dcérou, kočíkoval s nimi a následne v ten deň ako sa pobicykloval, mu o incidente povedal aj obžalovaný. Na otázku vyšetrovateľa, prečo A. E. ako svedok pri svojom výsluchu 29. marca 2018 uviedol, že z Nemecka odchádzal v stredu 14. júna 2017 v čase okolo 14.00, kde auto odstavili a šli po svojom domov a následne v nedeľu 18. júna 2017 odchádzali do Nemecka s tým, že v nedeľu okolo 14:00 hod a 16:00 hod prišli do Martina, svedok T.Š. sa v podstate nevedel vyjadriť a dal vyhýbavú odpoveď. Taktiež sa nevedel vyjadriť k iným skutočnostiam, ktoré uvádzal inak ako vo svojom skoršom výsluchu, ako ani k skutočnosti, že 4. augusta 2017 sa konala rekognícia s poškodeným N. N. a tento ho opísal ako osobu prítomnú pri incidente.

Svedok M. Č. vo svojej výpovedi 7. júna 2019 uviedol, že on určite nie je osobou, ktorú mal opoznať podľa fotografií jeden zo svedkov, nikdy nebol v Dolnom Kubíne na stanici a ani nepočúva tvrdú hudbu. Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že svedok neuviedol, kde sa nachádzal v čase skutku a jeho

výpoveď podľa obžalovaného budí dojem účelnosti a nedôveryhodnosti. Za chybu orgánov činných v trestnom konaní považuje, že s touto osobou ďalej nepracovali.

Ani výpoveď svedka G. z prípravného konania z 31. mája 2019 nekorešponduje s výpoveďami svedka A. T. ohľadom ich stretnutia, pričom obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že podľa výpovede svedka G. svedok T. už v čase stretnutia so svedkom G. o bitke vedel, nie ako to tvrdil svedok T., že sa o bitke dozvedel práve od svedka G.. Obžalovaný pritom vo svojich výpovediach pred vyšetrovateľom uviedol, že o bitke sa dozvedel práve od svedka T..

Poškodený N. N. na hlavnom pojednávaní konanom 22. októbra 2021 okrem iného uviedol, že tých útočníkov bolo 6 až 7, jeden mal maskáčové nohavice a kanady, toho G. si pamätal, lebo ten ho bil najviac, poznal ho podľa fotiek, ktoré mu ukazovali policajti na vypočutí. Jeho kopal do hlavy ten čo mal maskáčové nohavice najviac, poznal toho G., ten ho tiež bil. Keď prišiel z nemocnice, jeho bratranec N. L. mu poslal fotku G. aj toho čo mal maskáče, podľa neho ich stiahol z Facebooku. Ten v maskáčoch vyzeral ako skín, ti ostatní sa nezdali ako skíni. Toho G. on nikdy nestretol. Ten v tých maskáčoch bol vysoký, G. bol nižšej postavy, tí ostatní boli strednej postavy. Zapamätal si G. tvár aj toho v maskáčoch, pretože obidvaja prišli k nemu, keď sedel na lavičke a podľa svedka N. sa táto osoba, G., nenachádzala v pojednávacej miestnosti a to ani po výzve sudcu, aby si prítomné osoby sňali z tváre rúška, či sa v pojednávacej miestnosti nachádza G. alebo tá osoba v maskáčoch. Svedok N. napriek tomu uviedol, že v pojednávacej miestnosti sa nenachádza ten G. a ani ten v tých maskáčoch. Na hlavnom pojednávaní sa podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku čítala výpoveď svedka N. N. z prípravného konania, na čo svedok uviedol, že fotky boli podľa neho z Facebooku a jedného si zapamätal, že mu odstavajú uši a to je ten G.. Ďalej svedok uviedol, že ho bili dvaja, on to tak cítil a on G. ani pred a ani po skutku nestretol. Následne Špecializovaný trestný súd podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil zápisnicu z rekognície, a svedok na to okrem iného uviedol, že si pamätá fotografiu č. 2, č. 1. 326, ten človek tam bol, ale nebil ho, G. vyzerá inak. Po predložení fotoalbumu na č. 1. 345 spisu svedok uviedol, že vo fotoalbe č. 1. 326 číslo 2 mal vtedy holú hlavu, predstavil si ho podľa fotky, lebo sa na neho dlho pozeral, tak to spoznal. N. L. poslal správu, dve fotky, nevie, či mal problémy s ľuďmi, ktorých mu poslal, že títo dvaja to mohli byť. Následne boli poškodenému predložené fotografie na č. 1. 81 - 82, 108 - 109, pričom svedok uviedol, že sú to tie fotografie, ktoré mu poslal N. L. a on vyšetrovateľovi ukázal tieto dve fotografie. Obžalovaný k tomu doplnil, že na oboch fotografiách je zobrazený svedok A. T., s tým, že N. L. svedkovi uviedol, že jeden je T. a druhý je G.. Obžalovaný pritom považuje za zvláštne, že poškodený opisuje G. ako osobu nízku, ktorej odstavajú uši a naživo v bezprostrednom kontakte ho nespozná. Úvahy o tom, že za 4 roky sa zmenil tak, že ho poškodený nie je schopný spoznať, považuje za scestné a účelové. Obžalovaný nenarástol a nikdy mu neodstavali uši. Poškodený taktiež hovorí o dvoch útočníkoch, pričom útočník bol podľa kamerového záznamu len jeden.

Svedok N. L. na hlavnom pojednávaní 12. novembra 2021 uviedol, že poškodený mal byť napadnutý skínmi. Mal fotky z Facebooku, potvrdil, že poslal poškodenému fotky osôb, nevedel koľko fotiek, či to boli muži alebo ženy a o bitke počul na ulici. Následne bola podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku za účelom odstránenia rozporov prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, v rámci ktorej svedok uviedol, že je pravdou, že o bitke počul v krčme, bavila sa o tom nejaká partia, ale nevedel či tam sedel G., poslal fotografiu A. T., lebo vedel, že A. a G. spolu chodili a on mal s obžalovaným problémy. Potvrdil po ukázaní, že sú to tie fotky, ktoré poslal. Po stiahnutí rúšok svedok spoznal G. G.. Svedok v podstate vypovedal o tom, že mal nejaké potýčky v minulosti s G.. Napriek tomu ale poslal fotografie A. T. s poznámkou, že toto je G., ten ťa bil a tak sa dostalo meno G. do vyšetrovacieho spisu.

K rasovému motívu obžalovaný uviedol, že tento je odvodený len z tvrdení poškodeného, že počul ako po nich s útočníkom kričí Zajeb ho! a Zajeb ho cigáňa! Možno ide o chybu pravopisu, ale cigán je s malým c, teda vo význame klamár, nie Cigán ako národnosť. Aj v prípade uvažovania o pravopisnej chybe prvostupňový súd podľa obžalovaného nemal dostatok podkladov na preukázanie rasového motívu.

Rovnako tak obžalovaný vyslovil pochybnosti o pokuse ťažkého ublíženia na zdraví, ktoré je podľa jeho názoru postavené len na domnienke, bez bližšieho odôvodnenia.

Poukázal taktiež na pochybnosti ohľadom páchatela a doslova snahu prvostupňového súdu presvedčiť poškodeného, že ho napadol práve G. prítomný na súdnom pojednávaní, hoci samotný poškodený sa vyjadril, že tento G. to nebol a uvedené tvrdenie poškodeného je podporené jeho výpoveďou, v ktorej G. opisuje ako chlapa malého vzrastu asi 175 cm s odstavajúcimi ušami. Práve tento opis sa pritom hodí na osobu svedka A. T.. Pre náležité objasnenie veci obžalovaného navrhol vypočúť a dať poškodenému na súde opoznať osobu svedka A. T., ale aj osobu svedka M. Č..

S poukazom na uvedené obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie alebo oslobodiť obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného uviedol, že sú závažné pochybnosti o správnosti skutkových zistení tak, ako na to poukázal v písomnom odôvodnení odvolania a preto navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný G. G. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava návrhu svojho obhajcu JUDr. Jozefa Vanča a pripomína, že v pôvodnom konaní nebola vypočutá svedkyňa D., pričom tento dôkaz považuje za dôležitý vykonať pre náležité zistenie skutkového stavu.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného G. G. nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že najvyšší súd v rámci tohto odvolacieho konania nepreskúmal výrok o vine vo vzťahu ku skutku pod bodom 2) napadnutého rozsudku, pretože tento sa stal právoplatným z dôvodu prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine vo vzťahu k tomuto skutku a s tým súvisiacou nemožnosťou podať proti tomuto výroku odvolanie, o čom bol obžalovaný pred tým, ako mu bola daná možnosť urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom 16. apríla 2021 výslovne poučený.

V rámci odvolacieho konania sa tak najvyšší súd zamerlal na prieskum výroku o vine vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) napadnutého rozsudku a naň nadväzujúcich výrokov.

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu zistil, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) napadnutého rozsudku Špecializovaný trestný súd vykonal vo veci všetky potrebné a pre rozhodnutie vo veci dôležité dôkazy, pričom tieto správne vyhodnotil. Výroky napadnutého rozsudku v spojení s ich odôvodnením pritom netrpia žiadnou takou vadou konania, ktorá by odôvodňovala zrušenie, resp. zmenu niektorého z výrokov rozsudku.

K obžalovaným namietanej nezákonnosti vykonanej rekognície sa žiada v zhode s odôvodnením napadnutého rozsudku poukázať na to, že hoci priamo v zápisnici o rekognícii nie je uvedené, že by

poškodený pred predložením fotografií opísal osobu, ktorú mal opoznať, rekognícia sa dňa 4. augusta 2017 uskutočnila bezprostredne po skončení výsluchu poškodeného (výsluch poškodeného skončil o 10.40 hod. a rekognícia začala o 11.00 hod.). Bolo by preto neúčelné a nadbytočné, aby poškodený v priebehu pár desiatok minút opakovane opisoval tú istú osobu, a to aj v rámci zápisnice o výsluchu, aj v rámci rekognície. Navyše, poškodený osobu útočníka opísal aj vo svojej výpovedi 28. júla 2017, pričom na tejto výpovedi zotrval aj v rámci výpovede dňa 4. augusta 2017 (medzi oboma výpoveďami poškodeného bolo 6 dní). Možno sa preto stotožniť s názorom Špecializovaného trestného súdu o tom, že rekognícia bola v prípravnom konaní vykonaná zákonným spôsobom a za predchádzajúci opis osoby, ktorú mal poškodený opoznať, možno v plnom rozsahu považovať jeho opis v rámci predchádzajúcich výsluchov poškodeného, ktoré rekognícii predchádzali.

Neobstojí pritom ani námietka obžalovaného o tom, že vykonaná rekognícia je nezákonná z dôvodu, že poškodený mal predtým k dispozícii fotografiu obžalovaného, ktorú mu poslal svedok L.. Ako na to poukázal už Špecializovaný trestný súd, na oboch fotografiách, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise a ktoré poškodený označil ako tie, ktoré mu poslal svedok L., je totiž svedok A. T., nie obžalovaný G. G.. Aj uvedené preto potvrdzuje výpoveď poškodeného N. N. ohľadom osoby, ktorá naňho mala útočiť, pretože aj napriek tomu, že svedok L. mu poslal dve fotografie, ku ktorým mu uviedol, že ide o T. a G., poškodený N. N. v rámci rekognície opoznal tak obžalovaného G. G. (ktorého fotografia mu svedkom v skutočnosti zaslaná nebola), ako aj svedka A. T.. Uvedené potom vyvracia aj obhajobnú námietku obžalovaného G., že jeho meno sa do spisu dostalo len na základe fotografií zaslaných svedkom L., ku ktorým bolo uvedené, že je to on a svedok T. (hoci na oboch bol svedok T.), pretože ak by bolo uvedené tvrdenie pravdivé, poškodený by obžalovaného v rámci fotografií predložených pri rekognícii nemohol opoznať a opoznal by len svedka T..

Žiada sa pritom, k obžalovaným namietanému nesprávnemu popisu jeho osoby poškodeným s poukazom na to, že nízka postava a odstavajúce uši sa vzťahujú skôr k svedkovi T., uviesť, že poškodený v rámci rekognície pri opoznávaní osoby, ktorá ho mala fyzicky napadnúť a označení fotografie, na ktorej sa nachádzal obžalovaný, podľa zápisnice o rekognícii uviedol: „Poznávajúca osoba po cca jednej minúte uviedla, že osoby č. 1, 2, 4 a 5 to určite neboli. Po ďalšej minútke uviedol, že si myslí, že to mohli byť osoby 3 alebo 6, ale viac sa mu zdá, že to bola osoba č. 6. Po ďalšej chvíľke uviedol, že skorej je to tá osoba č. 6, lebo tá sa mu zdá najpodobnejšia. Na fotografii č. 6 je osoba s menom G. G.. Uvedenú osobu spoznala hlavne podľa uší a podľa toho zarastenia.“ (č. 1. 334 spisu). Rovnako tak aj vo svojej výpovedi poškodený uviedol, že obžalovaného si zapamätal podľa výzoru a podľa toho, že mu odstavali uši, čo napokon zodpovedá fotografii obžalovaného v rámci fotoalbumu predloženého poškodenému pri rekognícii. Aj z uvedeného je zrejmé, že poškodený si zapamätal určité črty tváre obžalovaného, ktoré mu utkveli v pamäti, pričom je pochopiteľné, že po náhlom útoku s rýchlym priebehom, pri ktorom utrpel zranenia, si detailne nepamätal podrobný popis postavy útočníka.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval na rozpory vo výpovedi svedka A. T., k tomu sa žiada uviesť, že aj tieto rozpory v konečnom dôsledku potvrdzujú výpoveď poškodeného N. N., ktorý vo svojich výpovediach, ako aj v rámci rekognície opoznal tak obžalovaného G. G., ako aj svedka A. T., pričom k obom sa vyjadril, že boli na mieste činu, pričom to bol práve obžalovaný G. G., ktorý ho mal napadnúť a zbiť. Neobstojí preto v tomto smere ani snaha obžalovaného v podanom odvolaní naznačiť, že poškodený si ho mal zrejme splieť so svedkom T., na ktorého by podľa neho sedel aj popis uvádzaný poškodeným, pretože poškodený tak vo svojej výpovedi, ako aj v rámci rekognície opakovane uvádzal, že zo skupiny osôb, ktorá k nemu prišla, si pamätal dve osoby, a to osobu obžalovaného, ktorý ho fyzicky napadol a zbil, a osobu svedka T., ku ktorej najprv uviedol, že tento ho mal chytiť za ľavé zápästie, aby nemohol utiecť a po prehratí kamerového záznamu výpoveď modifikoval tak, že ho mala biť len jedna osoba a tá druhá osoba ostala stáť na peróne a neprikročila na koľajnice, pričom k tomu doplnil, že cítil, že ho na tých koľajniciach niekto držal za ruku, myslel si, že to bol ten druhý chalan, celé sa to zbehlo veľmi rýchlo. Uvedený rozpor v počte osôb, ktoré naňho mali fyzicky zaútočiť, pritom poškodený vysvetlil aj na hlavnom pojednávaní 22. októbra 2021, keď uviedol, že bol v šoku, nikdy predtým žiadnu bitku nedostal, dodnes má traumu z toho čo prežil a má strach. Práve s poukazom na krátky časový úsek, počas ktorého malo k napadnutiu poškodeného dôjsť, ako aj na traumu, ktorá mu

týmto útokom vznikla, tento rozpor v jeho výpovedi nespôsobuje jej nedôveryhodnosť, naopak, javí sa byť pochopiteľným, že pri neočakávanom napadnutí si poškodený nebude pamätať detailne celý priebeh skutku.

Ak teda obžalovaný v podanom odvolaní poukazuje na rozpory vo výpovedi svedka T. ohľadom jeho tvrdenia, že na mieste činu sa v tom čase nenachádzal, aj uvedené potom potvrdzuje výpoveď poškodeného N., ktorý uvádzal, že uvedený svedok na mieste činu taktiež bol, svedka opoznal aj v rámci rekognície, avšak uviedol, že to nebola tá osoba, ktorá ho mala fyzicky napadnúť.

Napokon, k obžalovaným namietanému nevypočutiu svedkyne D. už v prípravnom konaní sa žiada v zhode so Špecializovaným trestným súdom uviesť, že táto svedkyňa nebola vypočutá v prípravnom konaní, pretože obžalovaný, hoci bol v prípravnom konaní poučený aj podľa § 34 Trestného poriadku o práve navrhovať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, výsluch tejto svedkyne nenavrhol, vo svojej výpovedi ju nespomenul a orgány činné v trestnom konaní v priebehu prípravného konania nemali vedomosť o existencii tejto svedkyne. Obžalovaný začal svedkyňu prvýkrát spomínať až na hlavnom pojednávaní.

Možno preto uzavrieť, že Špecializovaný trestný súd po vykonanom dokazovaní správne uznal obžalovaného za vinného aj zo skutku v bode 1) obžaloby, pričom na tomto nič nezmenili ani odvolacie námietky obžalovaného, naopak, spochybnením výpovede svedka T. sa výpoveď poškodeného N. javí ešte vierohodnejšia.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že obžalovaný v odôvodnení odvolania síce navrhol vypočúť a dať poškodenému opoznať na hlavnom pojednávaní svedka A. T. a svedka M. Č., v rámci konania na Špecializovanom trestnom súde však prostredníctvom obhajcu vzal písomným podaním z 23. septembra 2021 späť návrh na výsluch svedka T., súhlasil s prečítaním výpovede tohto svedka a výsluch tohto svedka ani svedka M. Č. a ich fyzické opoznanie poškodeným nenavrhol ani po výsluchu poškodeného N. N. na hlavnom pojednávaní, ani v priebehu celého ďalšieho konania na Špecializovanom trestnom súde. Obžalovaným navrhované dôkazy by pritom podľa odvolacieho súdu žiadnym spôsobom nezmenili zistený skutkový stav, na základe čoho nevidel dôvod na vyhovieť týmto dôkazným návrhom. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu pritom nie je potrebné, aby bol takýto návrh formálne odmietnutý na verejnom zasadnutí, postačuje, aby sa s ním odvolací súd vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu zo 14. mája 2018, sp. zn. 1 TdoV 6/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43, roč. 2018).

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, aj v tejto časti sa možno stotožniť s napadnutým rozsudkom, v ktorom Špecializovaný trestný súd na rozdiel od podanej obžaloby skutok právne kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný poškodeného opakovane kopal do hlavy, v ktorom sa nachádza životne dôležitý orgán - mozog, pričom tento útok bol vedený veľkou dávkou agresivity a len zhodou okolností pri ňom poškodený neutrpel závažnejšie zranenia (zrejme najmä pre to, že poškodenému sa podarilo postaviť sa a ujsť, nie pre to, že by obžalovaný od ďalšieho útoku naňho upustil). Je preto zrejmé, že konanie obžalovaného bolo správne právne kvalifikované podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, keďže konanie obžalovaného bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, ale k dokonaniu činu, teda k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, nedošlo.

Pokiaľ ide o obžalovaným namietaný rasistický motív, ktorý zakladá právnu kvalifikáciu konania podľa § 155 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, aj v tejto časti sa možno stotožniť s odôvodnením napadnutého rozsudku Špecializovaného trestného súdu, podľa ktorého bolo preukázané, že obžalovaný sa konania dopustil motivovaný nenávisťou k rómskemu etniku, čomu zodpovedá nielen podpora jeho útoku na poškodeného rasistickými pokrikmi ostatných osôb zo skupiny (ktorej súčasťou pri príchode na miesto činu bol aj obžalovaný) prítomných pri útoku, ale nepriamo ho podporujú aj extrémistické materiály

nájdene v byte obžalovaného, vo vzťahu ku ktorým urobil vyhlásenie o vine. Jeho odvolacie námietky týkajúce sa otázky pravopisného vyjadrenia slova cigán s veľkým alebo malým písmenom v napadnutom rozsudku sú pritom nedôvodné, pretože uvedené slovo zaznelo vo vzťahu k poškodenému formou pokriku, nie písomnou formou, preto polemika vo vzťahu k pravopisnému vyjadreniu tohto slova je v tomto prípade bez právneho významu.

Pokiaľ ide o výrok o treste, k tomu je potrebné uviesť, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (päť rokov). Jedinou nesprávnosťou, ktorú najvyšší súd v rámci svojej prieskumnej činnosti identifikoval, bolo súbežné použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (ak páchatel spácha viac trestných činov) a tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v rámci výroku o treste. Uvedené duplicitné použitie oboch týchto ustanovení je pritom v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia prijatým 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009, uverejneným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 1, roč. 2011, v zmysle ktorého: „Pojmy „viac“ v slovnom spojení „viac trestných činov“ v § 37 písm. h) Trestného zákona a „dva a viac“ v slovnom spojení „dva a viac trestných činov“ v § 41 ods. 1 Trestného zákona sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h) Trestného zákona je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za priťažujúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Trestného zákona nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona).“

Uvedené pochybenie by však nezakladalo naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko aj v prípade vypustenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného poriadku, pri prevahe poľahčujúcich okolností by podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona došlo len k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, čo by na trest uložený obžalovanému na samej dolnej hranici trestnej sadzby nemalo žiaden vplyv. S poukazom na uvedené preto odvolací súd nepristúpil k zrušeniu výroku o treste a jeho opätovnému vyhláseniu v tejto časti, nakoľko vypustenie priťažujúcej okolnosti by neovplyvnilo dolnú hranicu trestnej sadzby, v rámci ktorej bol obžalovanému trest uložený (pričom prísnejší trest odvolací súd s poukazom na zásadu zákazu reformatio in peius, pri odvolaní podanom iba obžalovaným, ani nemohol uložiť).

Ani výrok o treste prepadnutia veci a výrok o náhrade škody netrpia takou vadou, ktorá by odôvodňovala ich zrušenie, pričom na žiadnu takúto vadu napokon nepoukazoval ani obžalovaný vo svojom odvolaní.

Odvolanie obžalovaného preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné a s poukazom na to ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.